

Arrest

nr. 81 363 van 15 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 7 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/77 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. CROPPEN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Hoosingo en te behoren tot de minderheidsclan Aw Qudub (< Sheikhal).

U werd op 3 oktober 1993 geboren te Hoosingo en woonde er steeds. Sinds u 7 jaar oud was hielp u uw familieleden met het hoeden van schapen en geiten. Meermaals per week nam u de dieren naar de bosjes rond Hoosingo om hen er te laten grazen. U hielp eveneens uw moeder in het huishouden. Eind september 2011 kwam een militielid van Al-Shabaab, [M. A.], naar uw ouderlijke woning om uw vader s toestemming te vragen opdat hij met u zou kunnen huwen. [M. A.] was een oude man en

was reeds driemaal eerder gehuwd. Uw vader weigerde echter dat [M. A.] u tot zijn vrouw zou nemen omdat uw vader niet akkoord was met het lidmaatschap van [M. A.] bij Al-Shabaab. Sindsdien kwam [M. A.] frequent naar uw ouderlijke woning om uw vaders toestemming te vragen om met u te mogen huwen. Uw vader hield echter het been stijf. Toen uw vader in oktober 2011 uit de enige moskee van Hoosingo kwam werd hij gedood door de afgewezen huwelijkskandidaat en militielid van Al-Shabaab, [M. A.]. U verstopte zich sinds de moord op uw vader in de ouderlijke woning te Hoosingo. Eind februari 2012 kwamen 4 militieleden van Al-Shabaab 's nachts naar uw ouderlijke woning waaronder militielid [M. A.]. Er werd aan uw moeder gevraagd om uw broer, [A.], toe te laten treden tot Al-Shabaab. [A.] hoorde wat er gaande was en besloot samen met uw zussen [N.] en [S.] onmiddellijk de ouderlijke woning uit te vluchten. [A.], [N.] en [S.] verdwenen vervolgens met onbekende bestemming. Uw moeder verklaarde aan de militieleden van Al-Shabaab dat [A.] niet thuis was. Vervolgens sprak [M. A.] u aan en zei hij u dat hij nog steeds met u wilde huwen en dat u niet kon weigeren. [M. A.] vertelde u dat hij zou terugkomen en verliet vervolgens met de militieleden van Al-Shabaab uw ouderlijke woning. U wilde niet onder dwang huwen met [M. A.] en besloot het land te verlaten. U verborg zich in de ouderlijke woning en uw moeder begon uw vlucht te regelen. Op 25 maart 2012 verliet u Hoosingo en reisde u per auto naar Mogadishu. Op 25 maart 2012 arriveerde u in Mogadishu. U nam een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar een u onbekend land. Vervolgens reisde u met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar België. Op 30 maart 2012 vroeg u asiel aan op de luchthaven van Zaventem. U was niet in het bezit van (reis)documenten (zie verslagen van de Federale Politie van de luchthaven van Zaventem dd. 30 maart 2012 nrs. PA/123/GC en BN/1722/12).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste laat uw geografische kennis over uw beweerde geboorte- en woonplaats, Hoosingo, te wensen over.

Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg "Welke dorpen en steden zijn gelegen in de onmiddellijke omgeving van Hoosingo" (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 16 april 2012, p. 3) verklaarde u aanvankelijk slechts dat Hoosingo gesitueerd is tussen Kismayo en Dhoobley (p. 3). Los van het feit dat Kismayo (kuststad) en Dhoobley (grensstad met Kenia) twee uiterste punten zijn die de landsgrenzen van Somalië behelzen (zie informatie in administratief dossier) blijkt ook uit uw eigen verklaringen dat Kismayo ongeveer 160 km (p. 3) en Dhoobley ongeveer 90 km van Hoosingo verwijderd zijn (p. 3) hetgeen bezwaarlijk de onmiddellijke omgeving genoemd kan worden. Daarnaast verklaarde u aanvankelijk slechts 2 dorpen te kunnen benoemen die gesitueerd zijn tussen Hoosingo en Kismayo (p. 3), meer bepaald Bagdhad (p. 3) en Dhurtiyyaaq (p. 3). Echter, even later wijzigde u uw verklaringen en beweerde u dan weer dat Bagdhad (p. 4) en Dhurtiyyaaq (p. 4) slechts dorpen zijn die in de buurt van Hoosingo gelegen zijn en geenszins gelegen zijn tussen Hoosingo en Kismayo (p. 4) zoals u eerder nochtans beweerde. Hoewel u in tweede instantie verklaarde dat Bagdhad (p. 4) en Dhurtiyyaaq (p. 4) gewoon 2 dorpen in de onmiddellijke omgeving van Hoosingo zijn (p. 4) blijken deze door u genoemde dorpen, Bagdhad (p. 4) en Dhurtiyyaaq (p. 4), onvindbaar in de buurt van Hoosingo op kaarten waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in administratief dossier). U voegde hier vervolgens aan toe dat u geen dorpen kan benoemen die gelegen zijn tussen Hoosingo en Kismayo (p. 4) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er wel degelijk diverse dorpen gelegen zijn tussen Hoosingo en Kismayo (zie informatie in administratief dossier). Even later verklaarde u weliswaar dat Dhurtiyyaaq gelegen zou zijn tussen Hoosingo en Kismayo (p. 4) doch zoals hoger reeds werd aangegeven blijkt het dorp Dhurtiyyaaq onvindbaar op de kaarten over de omgeving van Hoosingo (zie informatie in administratief dossier). Nadien beweerde u dat het dorp Haladeeyna Gambis (p. 12) eveneens gelegen is nabij Hoosingo in de richting van Kismayo (p. 12) doch ook dit dorp blijkt onvindbaar op de kaarten waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in administratief dossier). Hoewel u vervolgens spontaan beweerde dat Hoosingo gelegen is in het district Badhadhe (p. 3) en verklaarde dat de stad Badhadhe 20 km gelegen is van Hoosingo (p. 4) kon u slechts één dorp benoemen dat gelegen zou zijn tussen Hoosingo en Badhadhe (p. 4) meer bepaald Bagdhad (p. 4) hetgeen enerzijds zeer weinig is en anderzijds niet blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt alwaar het dorp Bagdhad niet te bespeuren is op kaarten over de omgeving van Hoosingo (cf. supra). U besloot dat er naast de 3 door u opgenoemde dorpen geen andere dorpen gelegen zijn in de omgeving van Hoosingo (p. 12) hoewel dit ingaat tegen informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde voorts geen dorpen te kennen tussen Hoosingo en de Keniaanse

grens (p. 13) en zei dat Jamame (p. 13), Afmadow (p. 13), Kismayo (p. 13) en Badhadhe (p. 13) steden zijn in de provincie Lower Juba (p. 13). Het is merkwaardig dat u blijkbaar wel Afmadow (p. 13) en Jamame (p. 13) kende hoewel deze steden op respectievelijk ongeveer 77 km en ongeveer 97 km van Hoosingo gesitueerd zijn (zie informatie in administratief dossier) doch u onderstaande dorpen in de onmiddellijke omgeving van Hoosingo niet bleek te kennen: Mola Gersey (p. 15), Dad Gumbi (p. 15), Gila (p. 15), Camor (p. 15), Cormale (p. 15), Ramate (p. 15-16), Dubri (p. 16), Ditta Sara (p. 16), Gol Bah (p. 16), Maro Daltu (p. 16), Elalan (p. 16), Uel Mur oftewel Weel Muur (p. 16), Guba Geeriya (p. 16), Gansagur (p. 16), Abu Gala (p. 16), Gogaba (p. 16), Goyta (p. 16), Hoomajo (p. 17), Homoga (p. 17), Daba Kheer (p. 17), Gudura (p. 17), Gululi (p. 17) en Yaaq Sheelow (p. 17). Uw onwetendheden betreffende de omgeving van Hoosingo zijn des te opmerkelijker gezien u verklaarde dat u sinds 7-jarige leeftijd voor de geiten en schapen van uw familie zorgde en hen meenam naar de bosjes om te laten grazen (p. 10). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg waarheen u ging om de dieren te laten grazen repliceerde u "Hoosingo en errond" (p. 10). Uw verklaring dat u niet naar dorpen ging omdat er daar geen dorpen zijn (p.10), strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat er rond en in de buurt van Hoosingo wel degelijk meerdere dorpen gelegen zijn (zoals hierboven ook reeds bleek).

Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw beweerde geboorte- en woonplaats Hoosingo te wensen over.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat Al-Shabaab de controle had over Hoosingo (p. 6) en bij uitbreiding over de hele provincie (p. 6). Hoewel u beweerde dat Al-Shabaab reeds enkele jaren Hoosingo controleert kon u echter niet toelichten sinds wanneer Al-Shabaab precies Hoosingo controleerde (p. 6) noch kon u zeggen in welk jaartal Al-Shabaab in uw regio kwam (p. 7). Vervolgens beweerde u dat vóór de komst van Al-Shabaab iemand die Barre Hiirale heette de controle had over Hoosingo (p. 6). Hoewel u verklaarde te weten dat Barre Hiirale Marehan was (p. 6) kon u niet toelichten wat de subclans van Barre Hiirale waren (p. 6), kon u niet toelichten tot welke militie, groepering of rebellengroep Barre Hiirale behoorde (p. 6), kon u geen andere leiders van de groepering van Barre Hiirale benoemen (p. 7), kon u niet toelichten wanneer precies Barre Hiirale Hoosingo controleerde (p. 7) noch welke tijdspanne Hoosingo ongeveer onder de controle van Barre Hiirale stond (p. 7). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u opwierp "Kan u schatten? Controleerde Barre Hiirale 1 of 5 of 10 jaar?" (p. 7) kon u hier klaarblijkelijk geen antwoord op geven (p. 7). U verklaarde in dit verband samenvattend "ik hoorde enkel dat hij [Barre Hiirale] de leider van de plaats was" (p. 6). U kon voorts niet toelichten wie er vóór de komst van Barre Hiirale Hoosingo controleerde (p. 7). Daarenboven verklaarde u dat er in Hoosingo geen clangevechten plaatsvonden (p. 14) hoewel informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt wel degelijk melding maakt van clangevechten in Hoosingo, meer bepaald tussen Sheikhal – uw eigen clan – en Ogaden (zie informatie in administratief dossier).

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw clankennis over uw beweerde geboorte- en woonplaats, Hoosingo, in het bijzonder en Somalië in het algemeen bijzonder beperkt is.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat zowel uw moeder als uw vader tot de minderheidsclan Sheikhal behoren (p. 10). U verklaarde in dit verband dat Sheikhal niet tot een bepaalde clangroep behoorde (p. 11), dat de Sheikhal niet verwant zijn met andere clans (p. 11), dat de Sheikhal geen specifiek thuisland hebben maar zowel in Ethiopië als in Somalië wonen (p. 11) en dat de Sheikhal, hoewel ze volgens uw verklaringen niet verwant zouden zijn met de Hawiye, bij de Hawiye-clans woonachtig zijn (p. 11). In dit verband is het dan ook merkwaardig dat u niet kon toelichten bij welke Hawiye-clans de Sheikhal dan wel zouden wonen (p. 11) en dat u in het algemeen geen enkele clan noch subclan van de clangroep Hawiye kon benoemen (p. 11). U verklaarde voorts naast de clangroep Hawiye (p. 14) geen enkele andere clangroep in Somalië bij naam te kennen (p. 14) hetgeen toch merkwaardig is. Hoewel u verklaarde dat Hoosingo in hoofdzaak bevolkt wordt door clanleden van de Sheikhal (p. 14) en er daarnaast ook Ogaden (p. 13) en Dagodi (p. 13) resideren in Hoosingo is het merkwaardig dat u geen subclans van Ogaden (p. 14) noch subclans van Dagodi (p. 14) kon benoemen. U kende voorts geen clans die verwant zouden zijn met Ogaden (p. 15). U verklaarde voorts verkeerdelijk te denken dat Ogaden tot de clangroep Hawiye behoort (p. 14) (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast beweerde u niet te weten tot welke clangroep Marehan behoort (p. 14) hoewel u eerder nochtans beweerd had dat Barre Hiirale tot de Marehan-clan behoorde en leider was van Hoosingo en de Ganse regio voor de komst van Al-Shabaab (cf. supra). U verklaarde voorts dat in Somalië clanleden van Habr Gedir en Murule wonen (p. 15) doch verklaarde niet te weten tot welke clangroepen Habr Gedir en Murule behoren (p. 15). Uw onkunde is frappant gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het clansysteem in Somalië determinerend is voor de opbouw van de samenleving en de groepsidentificatie met de clan en de

daarmee gepaard gaande loyaliteit de kern vormen van de sociale organisatie (zie informatie in administratief dossier).

Uw onwetendheden ondergraven in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Hoosingo. Vermits u beweerde dat de meeste inwoners van Hoosingo nomaden en veefokkers zijn (p. 4) en ook uzelf sinds 7-jarige leeftijd het kleinvee van uw familie meenam naar de bosjes om het te laten grazen, hetgeen per definitie gepaard moet zijn gegaan met frequente verplaatsingen rond uw basiswoonplaats, zou men toch mogen veronderstellen dat u een gedetailleerde geografische en etnische kennis van de regio waar u woonde zou bezitten, alsook van de rebellengroepen of facties die uw regio van oorsprong (afwisselend) controleerden. Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van de door u voorgelegde kopie van een geboortecertificaat uitgereikt op 4 april 2008 te Mogadishu danig gerelativeerd te worden. Een identiteitsdocument kan alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster verwijst naar arrest nr. 43 080 van 6 mei 2010 van de Raad. Daargelaten de vraag of het vergelijkbare zaken betreft, wijst de Raad er op dat hij een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942). Verzoekster kan de schending van de arresten van de Raad niet dienstig aanvoeren.

Betreffende de aangevoerde schending van een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR merkt de Raad op dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat (zie ook RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*,

Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.1. Verzoekster stelt dat zij in Hoosingo steeds thuis bleef bij haar moeder om te helpen in het huishouden, dat zij niet naar school ging en enkel het huis verliet om de geiten en schapen mee te grazen te nemen. In tegenstelling tot wat wordt beweerd in de bestreden beslissing, nam zij de geiten en schapen nooit mee buiten Hoosingo. Verzoekster heeft nooit haar dorp verlaten en bleef steeds bij haar moeder, wat haar beperkte geografische kennis van omliggende dorpen/steden verklaart. Ze hielp met het koken en in het huishouden.

Het komt de commissaris-generaal toe te beoordelen of uit de verklaringen van de verzoekende partij redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit of land van herkomst of vroegere gewone verblijfplaats voldoende aantoonst. Bij de beoordeling van de redenen voor de vlucht en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot haar onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten (RvV (Algemene Vergadering) nr. 45 395 van 24 juni 2010).

Terecht stelt verweerder: *“Het feit dat verzoekster opwerpt dat zij niet naar school is gegaan, dat zij steeds bij haar moeder bleef en nooit haar dorp heeft verlaten, is geenszins overtuigend, gezien verzoekster zelf aangaf van kindsbeen de dieren van haar familie te hebben laten grazen in Hoosingo en errond (p. 10). Verweerder wijst er verder nog op dat aan verzoekster uitdrukkelijk verklaarde dat zij nooit met de dieren naar dorpen ging rond Hoosingo, omdat er daar geen dorpen zijn (p.10). Verweerder wijst er op dat dergelijke bewering echter niet strookt met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat er rond en in de buurt van Hoosingo wel degelijk meerdere dorpen gelegen zijn, zoals omstandig is aangegeven in de bestreden beslissing. Voorts, wijst verweerder er op dat het geenszins aannemelijk is dat verzoekster de aan haar voorgelegde 24 dorpen gelegen in de buurt van Hoosingo zelfs helemaal niet bleek te kennen, laat staan dat zij deze zou kunnen situeren. De drie*

dorpen Bagdhad, Dhurtiyaaq en Haladeeyna Gambis die verzoekster dan wel spontaan opgaf, bleken onvindbaar in de buurt van Hoosingo op de beschikbare kaarten van het CGVS."

De Raad meent dat van verzoekster redelijkerwijze verwacht kon worden dat zij de dorpen in de omgeving van haar aangegeven woonplaats zou kennen. Haar uitleg overtuigt niet. De bestreden beslissing stelt: *"Uw onwetendheden betreffende de omgeving van Hoosingo zijn des te opmerkelijker gezien u verklaarde dat u sinds 7-jarige leeftijd voor de geiten en schapen van uw familie zorgde en hen meenam naar de bosjes om te laten grazen (p. 10). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg waarheen u ging om de dieren te laten grazen repliceerde u "Hoosingo en errond" (p. 10). Uw verklaring dat u niet naar dorpen ging omdat er daar geen dorpen zijn (p.10), strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat er rond en in de buurt van Hoosingo wel degelijk meerdere dorpen gelegen zijn."* De Raad schaaft zich achter dit motief.

2.1.2. Verzoekster stelt dat zij met betrekking tot de socio-politieke situatie van haar geboorte- en woonplaats terecht gesteld heeft dat Barre Hiirale een oud leider was. Dat zij weinig clans wist op te noemen kan verklaard worden door het feit dat zij behalve met haar eigen moeder en familie geen contact had met andere mensen.

Terecht merkt verweerder op dat verzoekster zich beperkt tot het herhalen van één enkel element waarvan zij op de hoogte is, maar voor het overige voorbijgaat aan het geheel van vaststellingen omtrent haar gebrek aan socio-politieke kennis, en clankennis van haar beweerde geboorte- en woonplaats, Hoosingo in het bijzonder, maar ook van Somalië in het algemeen. Het is immers niet onredelijk te verwachten dat verzoekster enkele eenvoudige vragen omtrent onder meer de door haar genoemde leider van 'Al-Shabaab' van Hoosingo en de hele provincie (sinds wanneer deze Hoosingo controleerde, in welk jaartal hij in haar regio kwam) en omtrent de door haar vernoemde 'Barre Hiirale' (wat de subclans van Barre Hiirale zijn, tot welke militie, groepering of rebellengroep hij behoorde, andere leiders van zijn groepering, clangevechten in Hoosingo,) correct en duidelijk kan beantwoorden. Bovendien is verzoeksters verklaring voor haar beperkte clankennis, namelijk dat zij behalve met haar eigen moeder en familie geen contact had met andere mensen, geenszins overtuigend, daar het clansysteem in Somalië determinerend is en alle sociale relaties en contacten er verlopen via de clan of de groep waartoe het individu behoort en van wie hij of zij de nodige bescherming geniet.

De Raad merkt op dat verzoekster weinig of geen kennis heeft van de clans en de situatie in haar beweerde stad en land van herkomst. Haar verklaringen overtuigen niet.

2.1.3. Verzoekster citeert de bestreden beslissing: *"Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van de door u voorgelegde kopie van een geboortecertificaat uitgereikt op 4 april 2008 te Mogadishu danig gerelativeerd te worden."* Zij betwist deze relativering en wijst er op dat zij dit document van haar vader ontvangen heeft.

De Raad meent dat dit geen weerlegging is van het motief van de bestreden beslissing. De Raad schaaft zich achter dit motief.

Daarenboven hebben gekopieerde documenten slechts een relatieve bewijswaarde. Zij zijn immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot zijn soevereine appreciatiebevoegdheid. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontnemen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS 14 juli 2011, nr. 7257 (c)).

2.2. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen correct zijn, steun vinden in het administratieve dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissingen ernstige gebreken in de verklaringen van verzoekster worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissingen. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Na lezing van het rechtsplegings-

dossier dient te worden geconcludeerd dat verzoekster er niet in slaagt tegemoet te komen aan de op haar rustende bewijslast.

De Raad benadrukt dat een asielzoeker niet noodzakelijk documenten dient neer te leggen ter staving van zijn asielrelaas, maar dat bij gebrek aan overtuigende bewijzen, *in casu* van verzoeksters herkomst, mag verwacht worden dat hij coherente, overtuigende en aannemelijke verklaringen aflegt. Van een asielzoeker wordt immers verwacht dat zij volledige medewerking verleent bij het onderzoek van een asielaanvraag (RvS 22 juni 2004, nr. 132.743; RvS 14 januari 2005 nr. 139.311; RvS 7 februari 2005, nr. 140.264). Zo kan minstens worden verwacht dat een asielzoekster die beweert afkomstig te zijn van een bepaalde stad, regio en land kan antwoorden op vragen die betrekking hebben op haar onmiddellijke omgeving en de gemeenschap waartoe zij beweert te behoren. Zoals blijkt uit het administratief dossier (gehoor van 16 april 2012) was de kennis van verzoekster omtrent haar omgeving en gebeurtenissen en incidenten echter ondermaats tot nagenoeg onbestaande.

Verzoekster biedt geen reëel zicht op haar verblijfssituatie/afkomst en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, zodat zij door eigen toedoen de asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over haar werkelijke nood aan internationale bescherming. Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status* is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende haarzelf en haar verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen.

Vermits verzoekster geen duidelijkheid schept over haar verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen en afkomst, stelt zij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en derhalve ook de Raad in de onmogelijkheid haar beschermingsnood correct te beoordelen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij uit Somalië afkomstig is en de Somalische nationaliteit heeft.

2.3. Verzoekster heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS, wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. de MOFFARTS